

høitagtede Justitsminister paa en Maade har udtalt sig imod, nemlig Endringsforslaget under Nr. 32. Det er et Endringsforslag, som han føler sig tilbøielig til at betegne som et hyderligere Udskyningsforslag med Hensyn til de Umhyndiges Midler, og jeg føler mig beføiet til at udtale, at jeg under den Overveielse, som har fundet Sted i Udvalget om denne Sag, har sluttet mig til dem, der gjerne see, at denne Bestemmelse fastholdes, idet man har meent, at, medens ganske vist Hovedhensynet maa være det, at have de Umhyndiges Lørd for Die ved at give deres Midler en saa betryggende Sikkerhed som muligt, saa maa man dog ogsaa ved Siden deraf have Samfundets Lørd for Die ved at ordne Fordelingen af disse Midler ud i Samfundet i samme Forhold, som de derfra ere indkomne. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse vil tjene som en ganske god Veiledning for Laanebestyrererne, idet den simpelthen siger, at disse Midler saavidt muligt indenfor Amtet skulle fordeles mellem Kjøbstad og Land i Forhold til, som der derfra er indskjdt Penge. Det forekommer mig, som sagt, at det er en Bestemmelse, som ingenlunde affærrer Laanebestyrererne fra at tage det fornødne Hensyn til Pantestikkerheden; det er jo nemlig i selve Paragraphen forudsat, at den er tilstede. Det er altsaa kun for dette Tilfælde, at denne Bestemmelse tjener som Veiledning, og det forekommer mig derhos, at den er en consequent Udskjning af, hvad der i samme Paragraph iøvrigt er udtalt, og som er fremkommet ved Regjeringens Initiativ. Jeg havde ingenlunde kunnet gjøre mig den Tanke, at man deraf vilde drage den Slutning, at der herved vilde blive givet et Bidrag til Separationsaanden mellem Kjøbstad og Land, Noget, som ligger saa langt udenfor vor Tanke. Den høitærede Justitsminister har som et ophjvende Moment meddeelt, at der ogsaa af det Kjøbenhavnske Overformynderies Midler er udgaaet Laan af ikke ubetydelige Beløb til en fjernliggende Egn, men derimod har han ikke oplyst, hvorledes dette Beløb har været fordeelt, om det har været tilgængeligt baade i mindre og større Summer, eller om det kun har været givet i større Eiendomme paa Landet saavel som i

Byerne. Hvis dette har været Tilfældet, forhindrer denne Bestemmelse ikke, at noget Liggende kan skee ogsaa for Fremtiden, thi er det saa, at Pantestikkerheden er størst hos Laansøgerne paa Landet og mindre hos Laansøgerne i Byerne, ja, saa har Laanebestyreressen og Overformynderen kun at tage Hensyn der til og anbringe Midlerne, hvor Pantestikkerheden er størst. Dette er Hovedhensynet, hvorunder alle andre Hensyn maae underordne sig. — Naar der ligeledes af flere ærede Talere er udtalt en vis Frygt eller Tvivl med Hensyn til de ældre Bestemmelser i Rescriptet af 7de Februar 1794 og dertil hørende senere Bestemmelser, da kunne de ærede Herrer være ganske beroligede, idet denne Sag har været taget under allernøieste Overveielse i Udvalget; men hvis Udvalget havde villet gribe ind i disse Bestemmelser, maa det vistnok indrømmes, at man derved vilde være kommen ind paa en Mængde Detailbestemmelser, som i højeste Grad vilde have forhindret, at Loven udkom i denne Session, og hvis Udvalget havde annulleret en saadan Mængde Bestemmelser, vilde det maaffee have grebet ind i det, som nærmest hørte under Regjeringens Initiativ. De Udtalelser, som i denne Henseende fremkom fra den høitærede Justitsminister, haaber jeg ogsaa ville tjene til de Herrer's Beroligelse. — Naar det af den ærede sidste Taler er udtalt, at det ikke tydeligt fremgik af Lovforslaget, om der tilkom Laanebestyreressen Diæter eller Reiseomkostninger, da er det ganske vist, at denne Bestilling ibetmindste fra min Side er betragtet som et communalt Ombud, og jeg troer, at de, som overtage dette Hverv som Værger for Umhyndiges Midler, ogsaa ville betragte det som et Ombud uden at regne paa nogen særlig Godtgjørelse derfor. — Naar det ærede Medlem for 8de Kreds (Brinck-Seidelin) har fremdraget, at der manglede Sikkerhed for, at Laanene anbragtes paa første Prioritet, da er det Noget, som rigtignok har haft en vid Begrænsning for mange Aar tilbage; saavidt jeg veed, var det ikke paabudt ved Forordning af 12te September 1806, men blev først senere, nemlig ved Forordningen 7de Juni 1827, bestemt, at Umhyndiges Midler kun kunne udlaanes paa anden eller tredje Prioritet under den Betingelse, som blev nævnt af det ærede